

NYT FRA

HARE KRISHNA



GRØN KONSPIRATION

HERREN CAITANYA, KRISHNA SELV

YAMUNA DEVI GÅET BORT

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Dronning for en dag

Af Dandaniti Devi Dasi

Kort før redaktionens slutning modtog Lalitanatha Prabhu en opfordring fra Kristeligt Dagblad til at skrive en nytårstale. ”Nytårstale, det er noget dronningen tager sig af,” tænkte jeg. Ikke desto mindre gav Lalitanatha sig i kast med emnet og forfattede en nytårstale med sine nytårsønsker for danskerne. Læs side 18. Jeg filosoferede videre over emnet og begyndte at drømme. Tænk, hvis jeg var dronning for en dag og kunne befale danskerne, hvad de skulle gøre hele næste år. Jeg forestillede mig massevis af harinama-sankirtana overalt i Danmark, på gaden, i skolerne, på Christiansborg, på Amalienborg, på arbejdspladserne... plus enorme mængder velsmagende prasadam til det åndeligt underernærede folk. Alle steder, der blev serveret mad, skulle det være prasadam, og al musik, der blev spillet, skulle være det Hellige Navn. Hare Krishna all-over!? En skræmmende tanke for nogle, måske. Ikke desto mindre er det den virkelig lykkeformel for danskerne såvel som for resten af verden.

Juleaften holdt Jahnū Prabhu et foredrag i temple, hvor han snakkede om fred. Uden fred er der ingen lykke. Alle siger, de ønsker fred, men med deres handlinger siger de noget helt andet.

En lille by i England har tilsyneladende fundet en metode til at gøre folk mere fredelige. Nemlig ved at dyrke frugt, grønsager, krydderurter og bær overalt i byen og lade folk forsyne sig lige så meget, de har brug for. I de tre år, ordningen har kørt, er kriminaliteten faldet betragteligt. Læs om denne forbilledlige by på side 16.

En af de kedelige nyheder i denne måned er,

at Yamuna Devi, en af Srila Prabhupadas nære disciple, er gået bort. For mig selv var det et stort chok at læse om hendes bortgang kort før jul. Selv om jeg aldrig har mødt Yamuna, følte jeg et stort tab, og visheden om, at jeg aldrig ville komme til at møde hende i dette liv, var en stor smerte. Men Yamuna Devi lever som alle store vaisnavaer videre i sine instruktioner. På side 6-8 bringer vi nogle ord om Yamunas liv samt en tale, Yamuna holdt for GBC i 2000, hvor hun især taler om sit forhold til Srila Prabhupada. Af samme grund har vi også på forsiden et billede fra 1970'erne af Srila Prabhupada sammen med Yamuna.

Gaura Hari Prabhu og Jayanta Govinda Prabhu beriger os med henholdsvis en artikel om Herren Sri Caitanya (side 12) og historien om ”hvad der tiltrak mig til Krishna-bevidsthed” (side 10).

Sidst, men ikke mindst: glem ikke at læse Prabhupadas ord på de næste tre sider! Læsning af Prabhupadas bøger er vejen til et glædeligt Krishna-bevidst nytår! ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	2
Srila Prabhupadas side	3
Yamuna Devi gået bort	6
Omsorg for de kvindelige hengivne	7
Kirtana-mela kommer til Mayapur	9
Lær din medlæser at kende	10
Herren Caitanya, Krishna Selv	12
Festivalkalender 2012 14	
Det Hellige Navns markedsplads	15
Grøn konspiration	16
Notitser	18
Nytårstale	19
Børneside	21
Dal maharani	22
Nytårsønsker	23

‘Nyt fra Hare Krishna’ udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. © Copyright 2012, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende)

lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen

dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund

mail@ananta.dk

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.



Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar, del 12

Her fortsætter oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørger om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. Vi fortsætter med deres samtale om aftenen den 29. februar 1972.

Bob: Kan du fortælle mig, hvem der er ærlig?

Srila Prabhupada: Hvordan kan man være ærlig, hvis man ikke ved, hvad ærlighed er? Men hvis man ved, hvad ærlighed er, kan man være ærlig. Hvad er ærlighed? Fortæl mig det først.

Bob: Aaah, ummm – ærlighed er at gøre, hvad man virkelig synes er rigtigt.

Srila Prabhupada: En tyv synes: ”Jeg er nødt til at stjæle for at sørge for mine børn. Det er rigtigt at gøre.” Betyder det, at han er ærlig? Alle tænker – slagteren tænker: ”Det er mit liv. Min pligt er at skære halsen over på dyr hver dag.” Ligesom den – hvad var det for en jæger? Narada Muni stødte på ham.

Syamasundara: Mrgari.

Srila Prabhupada: Ja, Mrgari. Narada spurgte ham: ”Hvorfor slår du ihjel på denne måde?” Og han svarede ham: ”Det er mit erhverv. Min far har lært mig det.” Så det gjorde han ærligt. En følelse af ærlighed afhænger altså af ens kultur. En tyvs kultur er forskellig. Han tror, at det er ærligt at stjæle.

Bob: Så hvad er ærlighed?

Srila Prabhupada: Ja, det er mit spørgsmål [alle ler]. Virkelig ærlighed er, at man ikke må gøre indhug på en andens ejendom. Det er ærlighed. For eksempel er dette mit bord. Er det ærlighed, hvis du vil have det med dig, når du går? Så derfor er den ligefremme definition på ærlighed, at man ikke må gøre indhug på en andens rettigheder. Det er ærlighed.

Bob: Så den, der er ærlig, vil være i godhedens kvalitet? Er det rigtigt?

Srila Prabhupada: Så afgjort, så afgjort, fordi godhedens kvalitet betyder viden. Så hvis du ved: ”Dette bord tilhører ikke mig. Det tilhører Swamiji,” forsøger du ikke at tage det. Derfor skal man vide og have en indgående

forståelse, hvis man skal være ærlig.

Bob: Du har sagt, at godhedens kvalitet er viden om Gud, men måske er der nogen, der er ærlige uden at have nogen særlig viden om Gud.

Srila Prabhupada: Hm-m?

Bob: Uden at være ærlige – uden at tænke, at de er ærlige, fordi det er Guds ønske – de har det blot sådan, at de synes, at de skal være ærlige.

Srila Prabhupada: Mmm. Gud ønsker, at alle skal være ærlige. Hvorfor skulle Gud ønske noget andet?

Bob: Så man kan følge Guds ønsker uden at vide, at man følger Guds ønsker? Ligesom man kan være i uvidenhedens kvalitet...

Srila Prabhupada: Nej, at følge uden at vide – det er absurd. Du skal kende Guds ordre. Og hvis du følger den, er det ærlighed.

Bob: Men kunne man ikke være ærlig uden at kende Gud?

Srila Prabhupada: Nej, for Gud er den højeste ejer, den højeste nyder, og Han er den højeste ven. Det står der i *Bhagavad-gita*. Hvis man ved disse tre ting, er man i fuld viden. Kun disse tre ting: Gud er altings ejer, Gud er alles ven, og Gud er nyderen af alt. For eksempel ved alle, at i denne krop er maven nyderen. Ikke hænderne, benene, øjnene, ørerne. De er der blot for at hjælpe maven. Øjne – gribben flyver ti kilometer op i luften for at se efter mad til maven, ikke sandt?

Bob: Jo.

Srila Prabhupada: Så vingerne løfter den derop, og kæberne fanger maden. På samme måde som maven er nyderen, er den centrale skikkelse i hele den kosmiske manifestation – materiel såvel som åndelig – Krishna, Gud. Vi kan forstå dette blot ved at tænke over vores egne kroppe. Kroppen er også en skabelse. Kroppen

har den samme mekaniske natur, som man finder i hele universet. Det samme mekaniske arrangement kan findes hvor som helst man kommer, selv blandt dyrene. I menneskekroppen eller i den kosmiske manifestation – det er næsten den samme mekanisme. Så du kan let forstå, at i denne krop – alle kroppe, din krop – er maven nyderen. Der er en central nyder. Og maven er også ens ven, for hvis du kan ikke kan fordøje maden, opdager du, at alle kroppens andre lemmer bliver svage. Derfor er maven venen. Den fordøjer og fordeler energien til alle kroppens lemmer, ikke sandt?

Bob: Jo.

Srila Prabhupada: På samme måde er den centrale mave for hele skabelsen Gud eller Krishna. Han er nyderen, Han er venen, og som den højeste ejer opretholder Han alle, ligesom en konge opretholder alle landets borgere, fordi han er ejeren. Så disse ting må forstås. Krishna er nyderen, Krishna er ejeren, og Krishna er venen. Hvis man ved disse tre ting, er ens viden fuldstændig. Man behøver ikke at forstå mere end det. *Yasmin vijnate sarvam evam vijnatam bhavati (Mundaka Upanisad 1.3)*

Hvis man blot forstår Krishna gennem disse tre formler, er ens viden fuldkommen. Man behøver ingen anden viden end dette. Men det vil folk ikke gå med til. ”Hvorfor skulle Krishna være ejeren? Hitler burde være ejeren. Nixon ...” Det er, hvad der foregår. Derfor har du problemer. Men hvis du blot forstår disse tre ting, er din viden fuldstændig. Men du vil ikke forstå det. Du lægger så mange hindringer i vejen for at forstå disse tre ting, og det er årsagen til dine problemer. Men i *Bhagavad-gita* står der tydeligt og klart:

*bhoktaram yajna-tapasam
sarva-loka-mahesvaram
suhrdam sarva-bhutanam
jnatva mam santim rcchati*
[Bg. 5.29]

askeser, den Højeste Herre over alle planeter og halvguder og alle levende væseners velgører og velønsker, opnår fred fra de materielle lidelsers kvaler.”] Men dette vil vi ikke acceptere. Vi foreslår så mange falske ejere, falske venner og falske nydere, og de kæmper mod hinanden. Dette er situationen i verden. Hvis der bliver givet uddannelse, og folk tager imod denne viden, vil der med det samme være fred (*santim rcchati*). Dette er viden, og hvis man følger dette princip, er man ærlig. Man hævder ikke: ”Dette er mit.” Man ved det hele: ”Det er Krishnas, så derfor skal alt bruges i Krishnas tjeneste.” Det er ærlighed. Hvis blyanten tilhører mig, er etiketten – mine elever spørger somme tider: ”Kan jeg bruge denne blyant?” ”Ja, det kan I.” Hvis jeg på samme måde ved, at alt tilhører Krishna, vil jeg ikke bruge noget uden Hans tilladelse. Det er ærlighed, og det er viden. Den, der ikke ved dette, er uvidende. Han er tåbelig, og et tåbeligt menneske begår kriminelle handlinger. Alle kriminelle er tåbelige mennesker. Så uvidenhed er ikke lyksalighed, men det er dårskab at være vis, hvor uvidenhed er lyksalighed. Det er problemet. Hele verden nyder uvidenhed, og når man taler om Krishna-bevidsthed, sætter de ikke særlig stor pris på det. Hvis jeg siger: ”Krishna er ejeren. Du er ikke ejeren,” vil du ikke være særlig tilfreds [de ler]. Se bare – uvidenhed er lyksalighed. Det er min dumhed at sige den virkelige sandhed. Derfor er det dårskab at være vis, hvor uvidenhed er lyksalighed. Vi påtager os risikoen for at fornærme folk, og de vil tro, vi er fjolser. Hvis jeg siger til en rig mand: ”Du er ikke ejeren. Krishna er ejeren, så alle de penge, du har, skal bruges på Krishna,” bliver han vred.

*upadeso hi murkhanam
prakopaya na santaye*

”Hvis man instruerer en slyngel, bliver han vred.” Derfor kommer vi som tiggere: ”Min kære herre, du er en meget god mand. Jeg er en *sannyasi*-tigger, så jeg vil gerne bygge et tempel. Kan du undvære nogle penge?” Så

[”Vismændene, der kender Mig som det endelige formål med alle offerhandlinger og

han tænker: ”Her er en tigger. Giv ham nogle penge.” [De ler]. Men hvis jeg siger: ”Min gode mand, du har millioner af kroner til din rådighed. Det er Krishnas penge. Giv dem til mig. Jeg er Krishnas tjener.” Åh, han vil...[alle ler]. Han vil ikke være tilfreds. Men hvis jeg tværtimod kommer som en tigger, giver han mig noget. Og hvis jeg fortæller ham sandheden, giver han mig ikke en øre [de ler]. Vi overbeviser ham som tiggere. Vi er ikke tiggere. Vi er Krishnas tjenere. Vi vil ikke have noget fra nogen, for vi ved, at Krishna vil give alt.

Bob: Aha..

Srila Prabhupada: Dette er viden. Hvis en barn for eksempel tager noget vigtigt, kan vi blive nødt til at smigre det: ”Ih, du er så god. Tag disse pastiller og giv mig det papir. Det er ingenting. Det er et stykke papir.” Og det vil sige: ”Ih ja. Tag det. Det er godt.” En pastil til to øre – meget sød og god. Så det bliver vi nødt til. Hvorfor? Fordi et menneske går til helvede ved at tage Krishnas penge. Så tag på en eller

anden måde pengene fra dem og engager dem i Krishna-bevidsthedsbevægelsen.

Bob: Og således går de ikke til helvede?

Srila Prabhupada: Ja, du redder dem fra at gå til helvede, fordi selv én krone, der bruges på Krishna, vil blive taget med i regnskabet: ”Åh, denne mand har givet én krone.” Dette kaldes *ajnata-sukrti* [åndelig aktivitet, man gør uden at vide det]. De er meget fattige i deres tankegang. Derfor rejser de helgenagtige personer rundt blot for at oplyse dem lidt – for at give dem en chance for at tjene Krishna. Det er en helgenagtig persons pligt.

Bob: Det er hvad?

Srila Prabhupada: Det er hans pligt. Men hvis han tager penge fra andre og bruger dem på sin sansetilfredsstillelse, går han til helvede. Så er det hele slut. Så er han en bedrager. I virkeligheden er han kriminel. Man kan ikke tage så meget som en øre fra andre og bruge den på sin egen sansetilfredsstillelse. (Fortsættes i næste nummer) ॐ



Hare Krishna Hare Krishna Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

Yamuna Devi gået bort

Yamuna Devi, en af Srila Prabhupadas første disciple, forlod denne verden tidligt om morgenen den 20. december 2011 i Melbourne Beach, Florida. Hun blev født i 1942 som Joan Campanella og mødte første gang ISKCON og Srila Prabhupada i september 1966 gennem sin søster, Janakadevi. Kort efter blev hun initieret og givet navnet Yamuna Devi Dasi.

Yamuna var en prominent hengiven i ISKCON's tidlige år og blandt dem, der var med til at starte ISKCON's første templer. Efter at have været medvirkende til starten

på ISKCON i San Francisco rejste hun i august 1968 sammen med sin mand, Guru Dasa, og fire andre hengivne til England. Som relativt nye hengivne ankom de til London uden nogen økonomisk eller organisatorisk støtte. Alligevel lykkedes det dem at starte ISKCON i London og etablere et tæt forhold til Beatles, specielt til George Harrison. Det var sammen med George Harrison, at de hengivne med Yamuna som den ledende sanger indspillede Govindam-bønnerne og Hare Krishna-sangen, der nåede toppen af hitlisterne over hele Europa. Alle hengivne i ISKCON-templer verden over hører stadig hendes stemme hver morgen, når Deiteterne hilses med Govindam-bønnerne.

Et par år senere rejste hun og hendes mand Indien rundt sammen med Srila Prabhupada. Her lærte hun det indiske køkken at kende, hvilket senere blev grundlaget for hendes kogebog, "Lord Krishna's Cuisine: The Art of Indian Vegetarian Cooking", som blev valgt til årets kogebog af The International Association of Culinary Professionals Cookbook.

Yamuna Devi var kendt sit omsorgsfulde og barmhjertige væsen. Selv om hun var berømt

inden for såvel som uden for ISKCON, var hun beskeden og fordringsløs. Hun sang eller reciterede altid Hare Krishna og var absorberet og koncentreret i ligegyldigt hvilken tjeneste hun gjorde. Hun praktiserede den højeste renlighedsstand, og hun dedikerede sig til at følge Srila Prabhupadas instruktioner i handling, ord, personlig karakter og hjerte. Alle oplevede igennem hende både Prabhupadas ufravigelige standarder og kærlighed.



Yamuna Devi synger med Srila Prabhupada i baggrunden

I de senere år levede hun det meste af tiden i Saranagati, et landbrugssamfund i det vestlige Canada, hvor hun trænede hengivne igennem undervisning og eksempel. Den sidste tid levede hun i Florida.

Malati Devi Dasi, en af hendes tidlige Gudssøstre, der også var med blandt de første hengivne i London, bemærker: "Yamuna Devi var kendt for sine dybe åndelige kvaliteter og sin nære forbindelse til Srila Prabhupada, hendes storartede ofring af Govindam-bønnerne, der synges hver dag i vores templer, hendes kærlighed til *kirtana*, hendes ekstatiske, prisbelønnede kogebøger, der er spækket med åndelige anekdoter, og for i stor stil at inspirere og opmuntre ISKCON's yngre generation af hengivne."

Som Yamuna selv bemærkede engang: "Når jeg ser tilbage, kunne jeg aldrig have forestillet mig, da jeg første gang gik op ad trapperne til Prabhupadas lejlighed, det skatkammer af transcendentale filosofi, musik, kunst og madlavningskultur, der ventede mig."

Srila Prabhupadas omsorg for de kvindelige hengivne

Af Yamuna Devi Dasi

Det følgende er en tale, som Yamuna Devi gav til ISKCON's GBC i 2000.

Hvilken uge det har været med *vaisnava sadhu-satsanga*! Jeg tager herfra rigere efter at have været sammen med mine familiemedlemmer, gamle og unge, Gudsbrødre, Gudssøstre, nevøer og niecer. Samtidigt med, at jeg føler mig højst ukvalificeret til at tale til jer i dag, er det mig en ære og et privilegium at stå her sammen med mine Gudssøstre for at udtrykke mine bekymringer som kvinde i ISKCON.

Som GBC-forsamling er I alle ansvarlige for at forsvare Srila Prabhupadas arv, som i disse vanskelige og urolige tider er på spil. En side af denne arv – det nære forhold, som Srila Prabhupada etablerede til sine *vaisnavi*-disciple – er emnet for vores diskussion i dag, for i årene siden hans bortgang er det stort set blevet glemt. Måske kan min personlige tjeneste og samvær med ham kombineret med hans vejledning og instruktioner give et indblik i dette område.

Jeg mødte Srila Prabhupada i 1966 som en stærk og fri kvinde og tog initiering fra ham i 1967. Havde Srila Prabhupada forlangt overholdelse af de ortodokse regler for kvinder som en betingelse for overgivelse, ville jeg sammen med mange af mine Gudssøstre sikkert ikke have sluttet mig til ISKCON. At han ikke gjorde det, vidner om hans åndelige vision. Han opmuntrede os med kærlighed og engagerede os i tjenesten til *sankirtana*-bevægelsen, og han

viste sig hele tiden som *panditah sama-darsinah* – lige over for alle.

I både mænd og kvinder bemærkede Srila Prabhupada vores tilbøjeligheder og forbandt dem med dygtighed i sin prædikemission.

Gennem mange år havde jeg det store held at tjene ham personligt i forskellige lande og under forskellige omstændigheder. Han trænede mig, ansporede mig til at acceptere mere og mere ansvar og bad mig jævnligt om at lede *kirtanaer*, give klasser, arrangere programmer, lede departementer, sørge for besøgende hengivne, mødes med ledere og aktivt sprede Krishna-bevidsthed. I ISKCON i Indien, hvor kvinder tidligere havde været forment



Yamuna Devi synger, mens Geroje Harrison spiller kartalaer

adgang, sendte han mig til forskellige templer for at lære madlavning og Deitets-tilbedelse, og han bad mig igen og igen om at træne andre i det samme.

Det ville tage meget længere end den begrænsede tid, jeg har her, til at give jer et glimt af de talrige udvekslinger, der illustrerer Srila Prabhupadas holdning og ånd. En af disse udvekslinger er, hvad jeg kalder Canakya Pandita-episoderne. Jeg var til stede fire gange, hvor Srila Prabhupada gentog Canakyas talemåde 'Stol aldrig på en kvinde eller en politiker'. Ved hver lejlighed så Srila Prabhupada mig i øjnene for at se min reaktion. Ved den sidste lejlighed i Bombay i 1973 citerede han talemåden og lo hjerteligt

foran en lille gruppe mænd. Så sagde han: ”Hvad mener du, Yamuna?” Med det samme svarede jeg skarpt: ”Selvfølgelig er det sandt, Srila Prabhupada,” hvorpå han blev alvorlig, så på mig med stor følelse og sagde: ”Men du er ikke en kvinde, du er en *vaisnava*.”

En anden række udvekslinger kredsede omkring ledelse af *kirtana*. Srila Prabhupada fik mig ofte til at lede den første *kirtana*, før han talte under et program, uanset om det var foran 20 eller 10.000 mennesker. Der var lejligheder, hvor jeg var ilde til mode over dette. Under Jaipur-*pandal'en* i Radha Govinda-templet nægtede jeg at lede *kirtanaen*. Srila Prabhupada kaldte mig over til sig og sagde: ”Led *kirtanaen*.” Jeg svarede: ”Jeg kan ikke. Jeg har ondt i halsen.” Han sagde: ”Nej, led *kirtana*.” Så selv om jeg kvækkede som en frø, ledte jeg *kirtanaen*.

Sidst i 1974 ikke længe efter, at jeg havde forladt min husholder-*asrama*, erklærede Srila Prabhupada det for ”godt, at du har forladt din mand,” og opmuntrede mig til at blive en ’*sannyasini*’. Selv om jeg ikke befandt mig i den traditionelle rolle, hvor jeg var beskyttet af min far, mand eller søn, gav Srila Prabhupada i både sine personlige *darsanaer* og skrevne instruktioner mig uhildet opmuntring og forbavsede mig med uventede svar på mine spørgsmål.

Efter at have slået mig ned i Oregon sammen med min Gudssøster Dinatarine irettesatte Srila Prabhupada, alt imens han erklærede os for ’uafhængige’ til en bekymret Gudsbroder, samtidigt os to gange, da vi opsøgte ham, før vi tog af sted. ”I vesterlændinge er så rastløse,” skældte han ud. ”Hvorfor kan I ikke blive på samme sted? Bliv, hvor I er.” Vi spurgte: ”Men Srila Prabhupada, de siger, at hvis vi ikke er i ISKCON, mister vi dine velsignelser og kan ikke gøre fremskridt.” Prabhupada svarede: ”ISKCON er der, hvor I synger det Hellige Navn – det er ISKCON.” Vi svarede: ”De siger, at vi intet selskab har her og derfor er i *maya*.” Han svarede: ”Selskab kan være to eller 200. Hvis I er to og passer sammen, kan I blive fuldkomne i Krishna-bevidsthed. Hvis I er 200 og ikke er det, gør I intet fremskridt.”

Lad mig som afrunding sige, at Srila Prabhupada lærte mig at være bekymret for hans bevægelse, og lige nu er jeg dybt bekymret. Nu mere end nogensinde er det tid til at genoplive og tage Srila Prabhupadas ånd over for hans disciple til os. Hvis vi undlader dette, vil en side af hans storhed forblive ukendt for fremtidige generationer.

Jeg appellerer til GBC, at sammen med de prisværdige projekter, som I leder, og som I har i tankerne – specielt det storslåede tempel, der vil rejse sig her i Sridhama Mayapur – at I også tænker på, at opførelsen hos de ISKCON-hengivne, der deltager i disse projekter, også skal være storslået. Enhver anden opførelse vil gøre disse projekter mindre end værdige til Srila Prabhupadas navn. Dette store ansvar falder tilbage på jer. Lad os med andre ord indgyde i alle personer, der kommer i kontakt med Srila Prabhupadas bevægelse, de sunde åndelige forhold, han havde med sine tilhængere – hans ånd af opmuntring, beskyttelse og imødekommenhed.

Jo tættere vi hver især kommer på at værdsætte og respektere Srila Prabhupadas personlige omgang med sine disciple, desto tættere kommer vi på hans sans for fuldstændighed i Krishna-bevidsthed, på hans glæde, på hans transcendentalt tiltrækkende natur.

Det er vores tjeneste omhyggeligt at skabe et hengivent miljø, hvor mænd, kvinder og børn kan trives i Krishna-bevidsthed og gøre tjeneste i overensstemmelse med vores ønsker og tilbøjeligheder. Vores tjeneste er snarere at facilitere andre end at hæmme dem i deres tjenestetilbøjelighed.

Lad os til sidst søge i vores intelligens og hjerter for måder at hjælpe kvinderne, der oprigtigt leder efter åndeligt liv. Uden at facilitere dem ordentligt har vi som samfund ingen fremtid. Kvinder i Krishna-bevidsthed er en kompleks og afgørende del af Srila Prabhupadas arv. Lad os i vores bestræbelse på at gå fremad ikke lægge Srila Prabhupadas eksempel bag os, men stille det foran os som vores guddommelige forbilleder, der leder os sammen mod Sri-Sri Gaura-Nitai og Sri-Sri Radha-Krishnas lotusfødder. ॐ

Kirtana-mela kommer til Mayapur

Invitation til alle hengivne fra Sacinandana Swami

Af Sacinandana Swami

Efter den overvældende succes med den første internationale *kirtana-mela* i Tyskland er vi glade for at kunne meddele, at *kirtana-melaen* nu kommer til Sridhama Mayapur fra den 22. – 25. februar lige før Gaura Purnima.

Vi vil igen have 12 timers uafbrudt *kirtana* i tre og en halv dag ledt af de mest talentfulde *kirtana*-ledere i vores bevægelse. Gennem disse 12 timer vil det Hellige Navn være vores eneste fokus. *Kirtana*-lederne vil berige sangen med kortfattede inspirationstaler i fem minutter hver. Dette vil hjælpe deltagerne til fuldstændigt at stille sig ind på sangen af de Hellige Navne. I kan blot forestille jer, hvor opslugende det vil være at synge foran de fortryllende Deititeter af Sri-Sri Panca-Tattva.

I Kali Yuga er der ingen proces af hengiven tjeneste, der er så effektiv og kraftfuld som fællessang med mange hengivne. Det er en kendsgerning, at *kirtana* med mange deltagere skaber ekstraordinære hengivne ekstaser og realisationer. Især når den udføres i Sridhama Mayapur, vil kærlighed til Guddommen nemt kunne opnås via denne proces. Prøv blot at forestille jer en stor international gruppe af hengivne opslugt af *kirtana* i så mange timer som

muligt i flere dage. Dette er opfyldelsen af historiske profetier, og Sri Caitanya Mahaprabhu vil helt sikkert være så tilfreds, at Han vil vel-signere de hengivne igen og igen. Måske vil Han Selv åbenbare Sig personligt. Lige efter *kirtana-melaen* vil de hengivne, der bliver tilbage i Mayapur, bringe disse *kirtanaer* rundt til de omkringliggende landsbyer og hellige steder under Navadvipa Mandala Parikrama.

Vi er kede af, at vi først nu kan offentliggøre denne historiske begivenhed. Hjælp os derfor med at sprede nyheden blandt de hengivne, du kender.

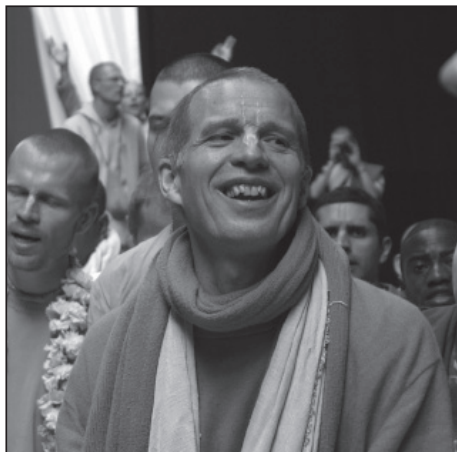
Vi forventer, at mange gerne vil tage del, og derfor opfordrer vi jer til at reservere værelser hurtigst muligt. Dette vil hjælpe os til at skaffe jer logi på stedet eller i nærliggende gæstehuse og *asramaer*. Hold også øje med opdateringerne på www.kirtanmelamayapur.com.

De bedste ønsker til jer alle. Håber at se jer

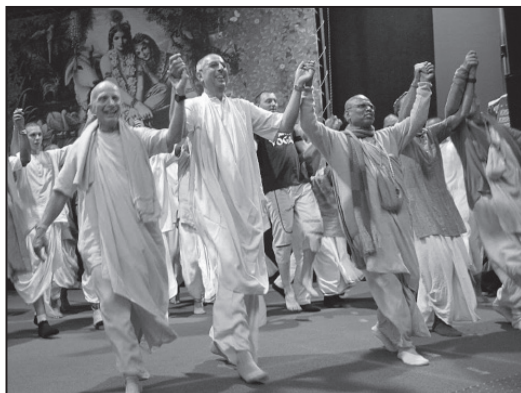
i Sridham Mayapur! På vegne af arrangørerne af *kirtana-mela* og Mayapur Festival.

Sacinandana Swami.

PS. Næste års *kirtana-mela* i Tyskland finder sted fra den 2. – 8. september 2012. Se www.kirtana-mela.com. ॐ



Sacinandana Swami



Dansende swamier under Kirtana-mela 2011

Sådan kom jeg til Krishna-bevidsthed

Jayanta Govinda Dasa fortæller

I dette nummer af Nyt fra Hare Krishna fortæller Jayanta Govinda Dasa om, hvordan han blev tiltrukket til Krishna-bevidsthed. Jayanta Govinda er oprindeligt fra Syd-indien, men bor nu i København sammen med sin kone Syamala.

Hare Krishna

Det er virkelig interessant at høre om, hvordan hengivne kom til Krishna-bevidsthed. For så vidt mig angår, tjå, lige fra barn af plejede jeg hele tiden at lytte til foredrag over *Bhagavad-gita*. Selv om jeg var barn, havde jeg det meste af tiden vers fra *Bhagavad-gita* i mit hoved.

Efter at have færdiggjort min uddannelse i Sverige flyttede jeg til England, hvor jeg fik et godt arbejde og levede fuldstændigt som en ugudelig *karmi*! Imidlertid var jeg så heldig, at på det tidspunkt mediterede en af mine værelseskammerater (Radhakrishna Prasada Dasa), som jeg delte en lejlighed med, hele tiden på Krishna og reciterede Hare Krishna-*mantraet* på en kæde. Jeg klagede altid over, hvordan det forstyrrede mig, men han var meget barmhjertigt imod mig!

Krishna havde en plan for mig: på grund af uventede omstændigheder mistede jeg det arbejde, som jeg brugte dag og nat på i et forsøg på at bevise mig selv som en såkaldt hårdtarbejdende og dedikeret ansat! Jeg var i fuldstændig depression i nogle måneder. Så blev jeg præsenteret for Aravinda Krishna Prabhu af Radha Krishna Prasada Prabhu. Aravinda tog sig fuldstændigt af mig og brugte en masse tid på mig. Til at begynde med tænkte jeg, at han kunne hjælpe mig med at finde et arbejde, så jeg kunne blive glad igen, men langsomt motiverede han mig til Krishna-bevidsthed. Samtidigt gav Radha Krishna Prasada Prabhu mig nogle fantastiske klasser med Radha Gopinatha Prabhu fra Chowpatty i Mumbai. Hans klasser over *Science of Self*

realization trak mig fuldstændigt til Krishna-bevidsthed. Jeg lyttede til de klasser dag og nat de næste måneder og forsøgte at forstå, hvad meningen med vores liv præcist er. Lidt senere blev de fleste af mine tvivl fjernet af Aravinda Krishna Prabhu.

Jeg gjorde alt for at blive lykkelig. Intet gav mig dog nogen egentlig lykke, men efter at være begyndt at recitere Hare Krishna-*mantraet* fik jeg den virkelige smag. "Fantastisk!" tænkte jeg. I løbet af nogle uger var jeg oppe på at recitere 16 runder om dagen, selv om jeg ikke var fuldstændigt engageret i Krishna-bevidsthed. Men endnu engang havde Krishna en plan med mig: nogle måneder senere var jeg ude for en alvorlig trafikulykke, hvor jeg næsten så døden stirre mig i øjnene. Jeg var skræmt i nogle uger, men igen lyttede jeg til klasser med Radha Gopinatha Prabhu, denne gang med en gennemgang af *Bhagavad-gita*. I de klasser forklarede han, hvorfor det er vigtigt at være i Krishna-bevidsthed, hvor kraftfuld *maya* er, og hvordan man kan slippe fri af hende. Jeg læste *Bhagavad-gita* og andre åndelige bøger. I Srila Prabhupadas *Perfect Questions and Perfect Answers* fandt jeg alle svarene på mine spørgsmål og forstod, at livets virkelige mål ikke blot er at være i live som dyrene, men at kende et levende væsens virkelige position, formål og pligt. Fra da af besluttede jeg mig til at blive seriøs i Krishna-bevidsthed og tænkte på, hvordan jeg kunne blive initieret og prædike.

Jeg blev videre oplært igennem *bhakti-vriksa*-grupperne i filosofien og fik mere viden. Radha Krishna Prasada Prabhu overså mig løbende,

og jeg mærkede ægte kærlighed og omsorg fra *bhakti-vriksa*-lederne. På denne måde blev jeg interesseret i at forbedre mig selv i Krishna-bevidsthed og besluttede mig til at give Krishna-bevidsthed til folk, jeg kendte, så de også kan få den virkelige glæde, der fører til menneskelivets virkelige mål.

Gauranga!!!

Jeres tjener,

Jayanta Govinda Dasa ॐ

Næste måneds tema: Din yndlings-bhajana

Overskriften giver sig selv: Hvad er din foretrukne *vaisnava*-sang? Skriv et par ord til *Nyt fra Hare Krishna*.

Næste måneds deadline er søndag den 15. januar 2012. Send dit bidrag til dandaniti@krishna.dk eller adressen forrest i bladet. På forhånd tak!

Bhakti Kalki initieret som Krishna Avatara Dasa

Mange af os har kendt Bhakti Kalki fra Frederiksværk over de sidste fem-seks år som en entusiastisk hengiven og prædikant for Krishna. Flere hengivne kan takke ham for, at de har stiftet bekendtskab med Krishna og Hans Hellige Navn, og mange af os har nydt godt af hans gæstfrihed i hans *asrama* og kolonihavehus i

Frederiksværk.

Nu er Bhakti Kalki ikke længere. Den 28. oktober blev han initieret i Vrindavana af Radha Govinda Swami og har nu fået navnet Krishna Avatara Dasa. På billedet ser vi ham få sin *japa*-kæde fra Radha Govinda Swami. Et stort tillykke med initieringen fra os alle! ॐ



Herren Caitanya, Krishna Selv

Af Gaura-hari Dasa

At Herren Caitanya er Krishna, Guddommens Højeste Personlighed Selv, er kontroversielt. Hvorfor? For det første er Herren Caitanya *channa avatara*, den skjulte inkarnation. Med andre ord skal man søge grundigt i Vedaerne for at få bekræftet, at Krishna Selv kom til

Jorden som Herren Caitanya. For det andet er 500 år set med historiske øjne ikke ret lang tid. Der findes masser af skriftlige vidnesbyrd fra samtidige om Herren Caitanyas liv og aktiviteter, og ingen, selv ikke den mest skeptiske indolog, vil sætte spørgsmålstegn ved, at Herren Caitanya var en virkelig, historisk person. I modsætning dertil kom Krishna Selv for cirka 5000 år siden. 5000 år er så tilpas lang tid, at man bekvemt kan henregne Krishna til kategorien af mytologiske, rent fiktive personligheder. Anderledes forholder det sig med Herren Caitanya. Hans egne sko findes sågar stadig og kan ses i Gambhira, værelset i Kasi Mishras hus i Jagannatha Puri, hvor Herren boede de sidste år af Sit liv. Tænk på, at Herren Caitanya var mere eller mindre samtidig med velkendte og

stadig indflydelsesrige personligheder som Leonardo da Vinci, Michelangelo, Martin Luther og Johan Gutenberg for ikke at nævne vores egne Christian 2. og Tycho Brahe.

Så kom Gud virkelig Selv til Jorden for bare 500 år siden? I *Caitanya-caritamrita*,

hovedværket om Herren Caitanyas liv og lære, beviser Krishna-dasa Kaviraja med stor logisk skarphed og en mangfoldighed af henvisninger til Vedaerne, at det gjorde Han rent faktisk. Helt pludselig må vi altså nu forholde os til Gud som en person, vi næsten selv kunne have mødt, hvis vi bare var blevet født lidt tidligere. Jamen, hvordan kan oprindelsen til hele skabelsen være en historisk person, spørger vi uvilkårligt os selv? Det er Han naturligvis heller ikke, men Han spiller rollen som



Herren Caitanya

en sådan. Vi må grundlæggende forstå, at Gud kan gøre lige præcis, hvad Han har lyst til. Og Han behøver ikke at være bange for, at Hans prestige og position som den Højeste Herre går tabt. Selv mens Krishna var på Jorden for 5000 år siden, gjorde Han ting, som man ikke

lige netop ville forvente sig af Gud Selv. For eksempel påtog Han Sig en gang under Kong Yudhistiras *rajasyua*-offer at vaske alle de fine gæsters fødder ved modtagelsen. Tilsvarende kom Krishna som Herren Caitanya og spillede rollen som Sin egen hengivne, der ville protestere indædt og holde hænderne for ørerne, hvis nogen skulle finde på at tiltale Ham som Guddommens Højeste Personlighed.

Men hvorfor kom Krishna som Herren Caitanya? Svaret er, at Herren er et ocean af barmhjertighed mod os faldne sjæle, som lider i den materielle verden. Specielt i den nuværende tidsalder, Kali Yuga, er vi i store vanskeligheder. Vi er håbløst nedsunkne i naturens lavere kvaliteter, lidenskab og uvidenhed. At undslippe den materielle naturs jerngreb er for os på det nærmeste umuligt. Derfor kommer Herren Selv for at hjælpe os. Han er som en barmhjertig samaritaner, en Renæssancens Moder Theresa om man vil, der nedsteg og rakte en hjælpende hånd til os forhulede Kali Yuga-sjæle, der ellers ikke har noget håb om frelse, med tilbud om lindring fra det ocean af elendighed, både fysisk og ikke mindst psykisk, som Kali Yuga er. Han gav os en proces, en metode, der er så enkel, at selv et barn, selv et dyr, kan være med. Det eneste, vi behøver gøre, sagde Herren Caitanya, er at recitere det Hellige Navn: Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare, Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. Vi må holde vores sti ren for synd så godt, vi kan, og samtidigt recitere det Hellige Navn af hele vores hjerte, og da vil Herren Caitanya med garanti samle os op. Alt dette demonstrerede Han personligt for os.

Vi må være forberedt på at få stærke reaktioner, specielt fra akademisk hold, når vi påstår, at Herren Caitanya er Gud Selv. Skal vi holde en lav profil og lade være med at tage sådanne kontroversielle spørgsmål op? Nej, vi må være parate til at slås for det, vi tror på. Og hvis vi ikke selv tror på det, har vi et problem. En sådan svaghed er enten et symptom på novicen eller på den, som officielt er medlem og kalder sig en hengiven, men i det store og hele lever som

alle materialisterne uden *sadhana*, uden at tage seriøst til recitationen af det Hellige Navn, uden at overholde principperne og uden at turde stå frem for Krishna. Det kræver styrke og mod at gå imod strømmen. Men det Hellige Navn er Krishna selv, og hvis vi oprigtigt og seriøst søger tilflugt i det Hellige Navn, vil det Hellige Navn fylde os og løfte os og give os vinger til at hæve os over den materielle verden med alle dens relativiteter og småligheder. Med andre ord vil vi få en direkte oplevelse af den åndelige virkelighed, vores evige, meget nære og fortrolige forhold til den mest vidunderlige person, Herren Caitanya eller Krishna selv.

En overgivet hengiven bliver opstemt, når han får en chance for at slås for Krishna. Som Krishna siger i *Bhagavad-gita*: ”Lykkelige er de *ksatriyaer*, til hvem sådanne lejligheder til at kæmpe kommer af sig selv. De åbner vejen for dem til de himmelske planeter.” At blive til grin er aldrig sjovt, heller ikke, hvis det er akademikerne på ”parnasset”, der griner overbærende af os naive, religiøse fanatikere. Nogle vil mene, at det er værre end døden. Men som det siges: ”Den, der ler sidst, ler bedst.” Hvis vores såkaldte naive fanatisme er nøglen til at vende tilbage til Krishna, til et evigt liv i lyksalighed og kundskab, er det så ikke prisen værd? Al deres lærdom, intellektuelle skarphed og veltalenhed til trods kan den materielle verdens lærde ikke engang løse deres egne problemer. De er ikke engang glade eller fredfyldte eller har kontrol over deres mest basale dyriske drifter. ”Læge, læg dig selv.” Så hvorfor skulle vi tage dem seriøst? Herren Caitanya overvandt de største intellektuelle på Sin tid: Kesava Kasmiri, Sarvabhauma Bhattacarya, Prakasananda Sarasvati. Tilsvarende kan Han give os styrken til at overvinde de moderne lærde og få dem til at forstå, at Herren Caitanya er Krishna Selv, og at nøglen til at løse alle verdens problemer er at overgive sig til Ham. For den, som glemmer Herren Caitanya, bliver selv den letteste opgave umuligt at løse, men for den, som husker Herren Caitanya, bliver selv den vanskeligste opgave så let som ingenting. ॐ

Festivalkalender 2012

Vær i god tid! Sæt allerede nu kryds i kalenderen til 2012's festivaler og store dage. Her følger en oversigt over det kommende års vigtigste begivenheder. I første kolonne står datoen, anden kolonne beskriver hvilken dag det er, og tredje kolonne fortæller, hvad der sker i templet i København i dagens anledning.

DATO	BEGIVENHED	PROGRAM I KØBENHAVN
søndag 5. februar	Nityananda Trayodasi: Srila Nityananda Prabhus fremkomst	festival fra kl. 15
torsdag 8. marts	Gaura Purnima: Sri Caitanya Mahaprabhus fremkomst	festival fra kl. 16 + program fra tidlig morgen
torsdag 15. marts	Srivasa Panditas fremkomst	aftenprogram fra kl. 17
søndag 1. april	Rama Navami: Herren Sri Ramacandras fremkomst	festival fra kl. 15
lørdag 5. maj	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst	Festival fra kl. 16
torsdag 2. august	Herren Balaramas fremkomst	aftenprogram fra kl. 17
fredag 10. august	Sri Krishna Janmastami: Herren Sri Krishnas fremkomst	festival fra kl. 16 + program fra tidlig morgen
lørdag 11. august	Srila Prabhupadas fremkomst	vyasa-puja fra kl. 12
søndag 23. september	Radhastami: Srimati Radharanis fremkomst	festival fra kl. 15
tirsdag 13. november	Dipavali (Diwali)	aftenprogram fra kl. 17
onsdag 14. november	Govardhana Puja	aftenprogram fra kl. 17
lørdag 17. november	Srila Prabhupadas bortgang	festivalprogram fra kl. 16
søndag 23. december	Srimad Bhagavad-gitas fremkomst	Bogdistribution for alle
mandag 24. december	Juleaften	aftenprogram fra kl. 17
mandag 31. december	Nytårsaften	aftenprogram fra kl. 17

Sang af Herrens hellige navne er den fælles platform for menneskeheden universelle religion i Kali Yuga

I den nuværende tidsalder opstår der stridigheder selv over bagateller, og derfor anbefaler *sastraerne* i denne tid et kollektivt program til selvrealisation, nemlig sangen af Herrens hellige navne. Folk kan holde møder for at forherlige Herren på deres respektive sprog og med melodiose sange, og hvis sådanne ceremonier udføres uden nogen form for anstødende opførsel, er det givet, at deltagerne gradvist vil opnå åndelig fuldkommenhed uden at skulle underkaste sig strengere metoder.

Under sådanne møder kan alle, de lærde og de tåbelige, de rige og de fattige, hinduerne og muslimerne, englænderne og inderne eller *candalaerne* og *brahmanaerne*, alle høre de transcendentale lyde og derved rense hjertets spejl for støvet fra materiel omgang. Som en bekræftelse af Herrens mission vil alle mennesker i hele verden acceptere Herrens hellige navn som den fælles platform for menneskeheden universelle religion. (Fra *Srimad-Bhagavatam* 1. Bog, introduktion) ॐ



De hengivne danser til Ratha Yatra festivalen i København 2011

Grøn konspiration: Vanløse - en urtehave

Af Dandaniti Devi Dasi

Hare Krishna-templets have på Skjulhøj Allé 44 er blevet udnævnt af lokale beboere til Skjulhøj Allés flotteste have, men bag den pæne facade gemmer der sig en vild urtehave, der breder sig oven på taget af Hare Krishna'ernes allerhelligste bygning, Sri-Sri Gaura-Nitais tempelbygning.

Det er nu sivet ud i de lokale medier, at stærke kræfter inden for Hare Krishna-bevægelsen har en konspiration om at omdanne Vanløse til en urtehave. Villaejere opfordres derfor til at vogte over deres græsplæner og rapportere, hvis man finder mistænksomme vækster, der ikke hører hjemme i en græsplæne! Hvis man bor i hus med fladt tag, bør man holde et særligt vågent øje og jævnlige sikre sig, at taget ikke er fyldt med krukker, som er anbragt af Hare Krishna-folk, der ikke kender forskel på dit og mit (tag).

Hold også godt øje med jeres æbletræer, da det er velkendt at Hare Krishna'erne bruger RIGTIGT mange æbler! De bruger dem i kager, chutneyer og marmelader, de laver te af dem, og de hænger dem til tørre over radiatorerne. De spiser dem rå, i frugtsalat og bagte med flødeskum på. Pas altså godt på dine æbler, hvis du skulle være en af de få, der faktisk bruger dine æbler til noget nyttigt og ikke blot lader dem rådne på din græsplæne! Men hvis du ikke er det, kan du derimod roligt aflevere dine æbler på Skjulhøj Allé 44, hvor de vil blive tilberedt, serveret og fortæret med stor kærlighed.

Den grønne konspirationen omfatter i øvrigt ikke kun private haver, men også jordstykker ved parkeringspladser, skoler og offentlige institutioner. Opfordringen til denne konspiration ligger offentligt tilgængeligt på Hare Krishnas engelske nyhedshjemmeside (se <http://news.iskcon.com/node/4072>), hvor byen Todmorden udråbes som forgangsbillede. ॐ



Billeder fra templets have taget den 26. december 2011. På grund af det milde vejr er margueritterne stadig i flor.

Engelsk by dyrker sine egne grønsager og oplever formindsket kriminalitet

Da nogle borgere i den lille engelske fabriksby Todmorden midtvejs mellem Manchester og Leeds (befolkning 15.000) for tre år siden tog initiativ til et lokalt selvforsyningsprogram, som de kaldte 'Incredible Edible in Todmorden', havde de næppe forestillet sig, at det ville sætte Todmorden på landkortet. Det er ikke desto mindre allerede sket. Siden der først begyndte at blive anlagt offentlige frugt- og grønsagshaver i byen, er andre mennesker rundt omkring i verden blevet opmærksomme på dette som en enkel, men inspirerende selvforsyningsmodel for fremtiden.

Som del af Incredible Edible ses friske grønsager, frugter og krydderurter nu vokse rundt omkring kommunale bygninger, ved politistationen, på universitetsområdet, ved supermarkedernes parkeringspladser og forskellige andre steder. Små havelodder, højbede og selv små strimler af vejrabat strutter af friske frugter og grønsager til fri benyttelse for alle.

Incredible Edible blev startet af Mary Clear, en lokal bedstemor til ti, og Pam Warhurst, tidligere ejer af en lokal restaurant. De delte et mål om at gøre Todmorden til den første fuldstændigt selvforsynende by i England med hensyn til mad. Det er lykkedes for dem, i det mindste med hensyn til at dække efterspørgslen efter frugt og grønt fra de af byens borgere, der vil have det. Den endelige ambition er, at i 2018 bliver al mad, der bliver spist i Todmorden, også dyrket i Todmorden.

Indtil videre er der blevet anlagt 70 store plantebede rundt omkring i byen med hindbær, abrikoser, æbler, solbær, ribs, jordbær,

bønner, ærter, kirsebær, mynte, rosmarin, timian, fennikel, kartofler, grønkål, gulerødder, salat, løg og andre grønsager og urter. Bedene passes af frivillige, imens programmet overordnet koordineres af en ligeledes frivillig arbejdsgruppe. Et par fonde og kommunen har bevillet midler til dækning af udgifter.

Men vil det ikke blive misbrugt og udsat for hærværk, hvis man tilbyder gratis frugt og grønsager på den måde?

"Hvis man tager en græs-rabat, der blev brugt som skraldespand og hundetoi-let, og forvandler det til et sted, der er fyldt med grønsager og frugttræer, ødelægger folk det ikke. Jeg tror, vi er programmeret til ikke at ødelægge mad," fortæller Warhurst. Hun bemærker, at i virkeligheden er det stik modsatte sket. Ikke blot var mange af byens borgere hurtigt med på ideen og

begyndte at bruge af frugterne og grønsagerne, men systemet bliver generelt respekteret og ikke misbrugt. Ydermere har Incredible Edible forbedret relationerne i samfundet, og man har også set en løbende reduktion i kriminaliteten for hvert år, siden man først begyndte.

Udover at forbedre relationerne i fællesskabet og reducere kriminalitet har Incredible Edible givet en fornyet værdsættelse af mad, og hvordan mad dyrkes, såvel som givet fornyet interesse blandt den yngre generation for rent faktisk at dyrke mad til misundelse og beundring af andre progressive fællesskaber rundt omkring i verden. Programmet har været så stor en succes, at 21 andre byer i England plus andre steder i verden nu er blevet interesseret i at plante deres egne offentligt tilgængelige nyttehaver og frugttræer.

Læs også <http://www.dailymail.co.uk/femail/article-2072383/Eccentric-town-Todmorden-growing-ALL-veg.html>. ॐ



© Claire Wood Photography Ltd

En af Todmordens husmødre med en kurvfuld gratis grønsager

Angreb mod Hare Krishna i Ungarn og Rusland

Vi er for øjeblikket vidne til to spændte situationer i henholdsvis Ungarn og Rusland. Begge kan få omfattende konsekvenser for bevægelsen i de to lande, hvis de falder uheldigt ud. Hvad udfaldet bliver, vides ikke i skrivende stund, men vil være klart for alle i løbet af nogle dage inde i det nye år.

I Ungarn har de hengivne det seneste årti nydt godt af et favorabelt politisk klima i en sådan grad, at Hare Krishna som et anerkendt religiøst samfund tilmed har kunnet modtage et betydeligt beløb hvert år fra, hvad der svarer til vores kirkeskat. Som resultat har ISKCON fået en meget prominent position i Ungarn med flere templer og centre, et veludviklet landbrugssamfund (som vi skrev om i novembernummeret af *Nyt fra Hare Krishna*), et universitetsinstitut mm.

Imidlertid fik landet for et års tid siden en ny regering, der har en helt anden indstilling til de forskellige religioner. En ny religionslov er under vedtagelse, ifølge hvilken bl.a. ISKCON vil miste sin status som anerkendt trossamfund. Hvis det sker, vil det ikke blot betyde, at ISKCON mister indtægterne fra religionsskatten, men det kan også true selve landbrugssamfundet. Ifølge ungarsk lov kan foreninger og selskaber nemlig ikke eje landbrugsjord, så hvis ISKCON mister sin religionsstatus, har ISKCON pludselig ikke lov til at være ejer af sit eget landbrugssamfund, og staten kan inddrage jorden.

Det siger sig selv, at de hengivne arbejder på højtryk for at undgå dette, men i skrivende stund er det som sagt uafklaret, hvad udfaldet bliver.

I Rusland er det en retssag, der truer en stor del af ISKCON's virksomhed. Nogle har kaldt det fuldstændigt bizart, for det er en retssag imod Srila Prabhupadas *Bhagavad-gita*, der anklages for at være et stykke ekstremistisk litteratur, der udgør en trussel mod samfundet og derfor skal forbydes. Selv om det lyder absurd, foregår denne retssag for øjeblikket i den sibiriske by Tomsk. Retssagen er anlagt af personer med forbindelse til Ruslands ortodokse kirke, der opfatter Hare Krishna som en stor trussel.

Protester imod retssagen har lydt i stort antal

både fra kredse i Rusland og fra udlandet. Hele det indiske parlament har gjort indsigelse imod, at Indiens hellige bog bliver stemplet som ekstremistisk litteratur, og bestræbelser foregår på diplomatisk niveau i protest imod, at en sådan retssag overhovedet kan forekomme. Men igen er udfaldet uvist i skrivende stund. I begyndelsen af det nye år vil vi vide mere om, hvorvidt Rusland virkelig hylder de demokratiske principper, som officielt er den nye politiske linie, eller om den totalitære ånd, som har domineret landet til næsten alle tider, stadig har den altovervejende indflydelse.

Under alle omstændigheder bør vi alle bede til Herren Nrsimhadeva om beskyttelse af de hengivne og deres tjeneste til deres lands befolkninger i Ungarn og Rusland. ॐ

Hærværk mod templet i København

Den 6. december 2011 blev templet i Vanløse udsat for hærværk. Ved 21-tiden blev en sten kastet igennem en rude i stuehuset. Efterfølgende blev politiet tilkaldt, og hændelsen blev noteret. Det var dog kun begyndelsen. Politiet var næppe taget af sted, før en bande hætteklædte unge mødte op og under råb og ballade kastede sten mod vinduerne, ligesom de også forsøgte at trykke fordøren ind, dog uden held. Men inden de tog af sted, og politiet kom tilbage, var der blevet knust yderligere seks ruder i stuehuset.

Til alt held har denne alvorlige hændelse ikke gentaget sig. Flere ting tyder også på, at der var tale om en engangshændelse og ikke et religiøst motiveret hadefuldt overgreb. Tidligere på dagen havde to hengivne haft en batalje med en ung mand af muslimsk oprindelse og havde nedlagt ham på gaden. Håbet er, at der blot var tale om en gengældelse for dette og intet mere.

Alligevel opfordres alle til at bede til Herren Nrsimhadeva for templet og de hengivnes beskyttelse, ligesom der også er blevet truffet forskellige forebyggende foranstaltninger for at forhindre gentagelse eller reducere skaden, hvis der skulle ske noget lignende igen. ॐ

Nytårstale

Af Lalitanatha Dasa

2012. Et år er gået, et nyt er kommet. Tiden går. Hvad andet kan man sige ved et årsskifte? 2011 kom og gik hurtigere, end vi havde forestillet os det. 2012 vil også gå lige så hurtigt, som det kom.

Tiden går for at minde os om det vigtige i at bruge den rigtigt. Som Canakya Pandita sagde: ”Selv et sekund, der spildes, kan ikke købes tilbage med alt det guld, der findes i verden.”

På samme måde står der i *Srimad-Bhagavatam*: ”Både ved at stå op og gå ned formindsker Solen livet for alle undtagen for den, der bruger tiden på at diskutere emner, der er relateret til Guddommens Personlighed.”

Det er naturligt, når vi ser en smuk solopgang eller solnedgang, at vi betages af dens skønhed. Sikke en fantastisk verden, vi lever i! Også den Gudsbevidste person ser verdens skønhed og tænker, at den er en refleksion af Guds ufattelige og uendelige skønhed. Men Solens virkelige budskab, når den står op og går ned, er et andet. Endnu en dag er gået. Endnu en dag mindre tilbage i mit liv.

Derfor må vi ifølge *Srimad-Bhagavatam* ikke lade os tiltrække og forblænde af livet i denne verden. Sri Krishna beskriver også i *Bhagavad-gita* den materielle verden som ’et midlertidigt, lidelsesfyldt sted’. Vi er så tilbøjelige, når vi ved et årsskifte ser frem, at håbe og tro på et rigtigt godt nyt år. Men hvis vores håb er at blive lykkelige i vores materielle liv, vil vi både blive skuffet og ramme ved siden af livets egentlige formål.

Dette er sandt, uanset om det kommer til at gå os godt eller skidt, om vejret bliver godt eller dårligt, om vi er sunde eller syge, om økonomien holder, eller om det hele bryder sammen. Ligesom vi ikke kan holde fast på det, vi oplever i en drøm, kan vi lige så lidt holde fast på noget i denne verden.

Vort korte menneskeliv har en uendelig større værdi end blot at leve og overleve her og nu. Som Prahlada Maharaja sagde:

”Menneskekroppen er en sjælden opnåelig ting, og selv om den er midlertidig som alle andre kroppe, er den meningsfyldt, for i menneskelivet kan man gøre hengiven tjeneste til den Højeste Herre. Selv en lille smule oprigtig hengiven tjeneste kan give én fuldstændig fuldkommenhed.”

Så længe man lever i dyrekroppe som hunde og katte, kan man ikke forholde sig til andet end kropslige drifter og ren og skær overlevelse. Men vi mennesker har en højere intelligens og bevidsthed, der er beregnet til meget mere end det, som dyrene også kan og gør. Materielt liv



er kun for dyr eller dyriske mennesker.

Vi er alle evige personer, der er fanget i midlertidige materielle kroppe på grund af et brud med vores forhold til Krishna, Gud. Det var os selv, der brød det, ikke Krishna. Og Krishna er lige så ivrig efter igen at have vores venskab og kærlighed, som Han altid har været det. Ved at genetablere dette forhold gennem tjeneste til Ham, kan vi ikke alene bryde ud af den gentagne fødsel og død i midlertidige kroppe i denne verden, men også opleve den lykke og kærlighed, som vi dybest set længes efter. Den mulighed har vi som menneske. Det bør være det virkelige mål for alle. Et nytår er en lejlighed til at tage et forsæt om at bruge sin kostbare tid på dette og intet andet og at hjælpe andre til det samme.

Ønsket for mig selv her ved årsskiftet er derfor, at hvad end der sker, må min længsel kun være efter Gud – Krishna. På samme måde er ønsket for alle medmennesker, der for de flestes vedkommende er så meget mere kvalificeret til

dette, end jeg er det, at hvad der end sker, må det forøge eller vække deres åndelige trang efter livets endelige mål i et tæt forhold til Krishna.

Intet andet mangler i denne verden. Krig, økonomisk sammenbrud, forurening, sult, sygdom, depression, nød og død – alle er de blot symptomer på en mangel på Gudsbevidsthed og forståelse af, hvad Guds plan og formål er med vores liv i denne verden. Krishna har skabt en rig verden med rigeligt til alle. Der er ingen materiel mangel på noget. Derfor beder Prahlada Maharaja i *Srimad-Bhagavatam*:

”Må der være alt godt held over hele universet, og må alle hadefulde og misundelige personer falde til ro. Må alle levende væsener få fred ved at forbinde sig med Gud gennem hengiven tjeneste, for derved vil de begynde at tænke på hinandens velfærd. Lad os derfor alle engagere os i tjenesten til den højeste transcendens, Herren Sri Krishna, og altid forblive absorberet i tanker på Ham.” ॐ

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen

bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)

bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste

brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle

chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere

Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.

dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion

ekadasi: den ellefte dag efter fuld- eller nymåne

Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition

gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana

grhastha: en husholder eller gift menneske

harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')

japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).

japa-mala: kæde, man tæller på under japa

Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldrer. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.

karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier

kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans

maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi

nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv

prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed

Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri

sadhu: en hellig mand

samadhi: bruges her i betydningen mindstempel for en stor person efter hans død

sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen.

sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden

sastra: de åbenbarede skrifter

vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.

yajna: offerhandling

yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.

yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

For Børn

Forskellen på vedisk og vestlig matematik

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Da Krishna og Balarama gik i skole hos Deres lærer Sandipani Muni, lærte De alt, hvad De havde brug for, på kun 64 dage og nætter. Nu er Krishna og Balarama selvfølgelig begge to Guddommens Højeste Personlighed, så det er ikke underligt, at De kunne lære alt så hurtigt.

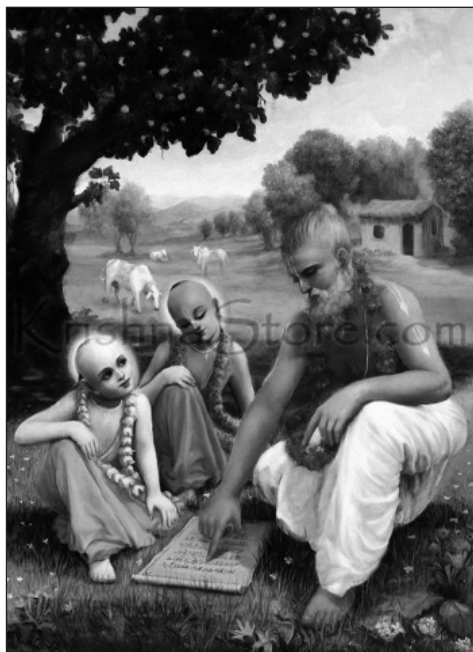
Men det viser også, at de vediske videnskaber ofte gør, at man kan lære alt meget nemmere og hurtigere. Et eksempel er matematik. De, der har lært vedisk matematik, kan løse selv store regnestykker på meget kort tid på en måde, der ofte forbløffer dem, der ikke kender til vedisk matematik.

Her er en lille matematikopgave for de lidt større børn og barnlige sjæle med interesse for matematik. Start med at holde hånden over resten af teksten med undtagelse af det næste afsnit. Når du har læst det, kan du flytte hånden og læse videre.

Opgaven, du skal løse, er at regne ud, hvor mange kampe, der blev spillet under tennismesterskaberne i Wimbledon. Jeg kan fortælle dig, at der var 128 deltagere. Deltagerne startede med at spille mod hinanden to og to. Vinderne gik videre og spillede mod hinanden, vinderne derfra gik igen videre og spillede mod hinanden og så fremdeles, indtil man nåede frem til kvartfinaler, semifinaler og finalen, hvor vinderen også var vinderen af hele turneringen. Så jeg vil altså bede dig - mens du stadig holder hånden over teksten herunder - om at regne ud, hvor mange kampe, der blev spillet for at finde frem til vinderen. Når du har gjort det, kan du læse videre.

Nåede du til tallet 127? Hvordan gjorde du det? Da det sikkert er vestlig matematik, du har lært, er det sandsynligt, at du gjorde det ved at lægge antallet af kampe i første runde - 64 - sammen med antallet af kampe i næste runde - 32 - og så videre, indtil du nåede til en sum på 127. Altså: $64 + 32 + 16 + 8 + 4 + 2 + 1 = 127$.

Hvis du havde lært vedisk matematik, ville du imidlertid have tænkt anderledes og kunnet svare på spørgsmålet på to sekunder. En vedisk matematiker ville med det samme have tænkt, at ud af de 128 deltagere er der én vinder og 127 tabere. For hver taber er der én og kun én tabt kamp, så for at have 127 tabere må der have været 127 kampe. Hurtigt og enkelt. Det er et eksempel på vedisk matematik ॐ



Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Dal maharani (3-4 personer)

Ingredienser

2 dl sort urad-dal (små sorte bønner)
1 dl kidneybønner
vand til iblødsætning
1,25 liter vand
1 tsk. revet frisk ingefær
1 frisk grøn chili, finthakket, uden frø
1 tsk. gurkemeje
1½ tsk. salt
1½ dl piskefløde
1 tsk. amchoor-pulver (mangopulver)
½ tsk. garam masala
2 spsk. ghee
1 tsk. hel spidskommen
¼ tsk. hing
½-1 frisk rød chili, finthakket, uden frø
¼ tsk. chilipulver (kan udelades)
2 spsk. vand

Dal maharani eller *dal makhani* er en kraftig *dal*-suppe, der består af sort *urad-dal* og kidneybønner. Nogle opskrifter inkluderer andre linsetyper såsom mungbønner eller *chana* (gule linser), men *urad-* og *kidneybønner* er faste ingredienser i denne ret. Smør eller piskefløde er også et must. *Makhani* betyder som bekendt smør. Krishna er kendt som Makhanchor, Smørtyven, så ingen *dal makhani* uden *makhani*. *Dal Maharani* laves dog uden tilsætning af *maharani*. *Maharani* er en respektfuld titel for en kvinde og oversættes almindeligvis som 'dronning', så ingen *maharani* i *maharani-dal*! Denne betegnelse anvendes på grund af denne *dals* kraftige og velsmagende kvaliteter.

Urad-dal er en af de mest proteinrige bælgfrugter. Alene kan smagen af sort *urad-dal* være lidt kedelig, men sammen med kidneybønner kommer *urad-dal* til sin ret. Jeg fattede interesse for denne ret, fordi templet hver uge modtager adskillige kilogram sort *urad-dal*, der har en tendens til at hobe sig op i køkkenets lagerrum. Denne udgave af retten er baseret på google-søgninger og afprøvninger i eget køkken. Undervejs har jeg modtaget gode tips fra nogle af vores herboende indiske kokkedamer, så det bliver nok ikke sidste gang, vi hører om *makhani-dal*.

Fremgangsmåde:

1. Sæt bønner og *urad-dal* i blød i rigeligt vand i minimum 8 timer. Si bønnerne.
2. Bring vandet i kog og kom bønner og dal i sammen med frisk ingefær, grøn chili, gurkemeje og salt. Kog bønnerne i 1½ time, til de er bløde. Hold øje med, om der skal mere vand i.
3. Mos bønnerne let og kog dem i 5 minutter mere.
4. Kom piskefløde, amchoor-pulver og *garam masala* i og lad det simre over lav varme i 5-10 minutter.
5. Varm ghee'en i en lille gryde eller pande og steg spidskommenfrøene heri. Når frøene begynder at "flække" og blive lysebrune, kommes frisk rød chili, hing og evt. chilipulver i. Steg et par sekunder mere under omrøring. Sluk for varmen og hæld 2 spsk. vand i. Bland krydderierne med bønnerne og varm retten igennem.



Serveres med ris eller chapatier og gerne en grønsagsret til.

Bønnerne kan evt. koges i trykkoger (ca. ½ time).

Amchoor (mangopulver) fås i indiske forretninger.

Frisk grøn chili kan erstattes af ¼ tsk. friskkværnet sort peber.

Lav evt. din egen instant *garam masala* af lige dele kanel, kardemomme og nellike. ॐ

Nytårsønsker for Det Krishna-bevidste køkken

Af Dandaniti Devi Dasi

I 2011 har vi her på køkkensiden gennemgået nogle af de grundlæggende principper for bengalsk/indisk madlavning. Vi begyndte med, hvordan man bruger krydderier i det bengalske køkken. Undervejs har vi stiftet bekendtskab med nogle traditionelle bengalske retter, dels retter jeg lærte, da jeg deltog i *Sadhivilasa*-seminaret med Sri Radhe Mataji i Finland i 2009, dels retter fra Yamuna Devi samt retter fra to nye kokebøger, Gaura Nitais Cookbook og Low Fat Vegetarian Cooking.

Jeg har længe tænkt på, at jeg godt kunne tænke mig at bringe en serie med Yamuna Devis madlavnings-kursus fra Back to Godhead. Med Yamunas bortgang er ønsket om at viderebringe hendes enorme viden om den vediske kogekunst ikke blevet mindre. Tværtimod er det gået op for mig, hvor meget Yamuna Mataji betyder for mig som en af mine primære *siksaguri*er i den transcendentale madkunst. Dette gælder selvfølgelig ikke kun for mig. Yamunas position som videregiver af Srila Prabhupadas opskrifter og instruktioner vedrørende *vaisnava*-køkknet er helt unik. I hendes kokebog Lord Krishnas Cuisine deler Yamuna denne viden, som hun modtog fra sin åndelige mester.

Lige fra Yamuna første gang trådte ind ad døren til ISKCON, engagerede Prabhupada hende i køkkentjeneste. Yamuna kom på besøg i forbindelse med sin søster Janakis bryllup med Mukunda (nu Goswami). Prabhupada forklarede hende, at det vediske system er, at brudens slægtninge hjælper med at tilberede bryllupsmiddagen, og inviterede hende med det samme i køkkenet. I otte timer var Yamuna i køkkenet med Srila Prabhupada, mens han egenhændigt tilberedte en 14 retters festmenu samtidigt

med, at han instruerede Yamuna i at lave *kachorier*.

Senere rejste Yamuna Devi sammen med Prabhupada i Indien, og på hans opfordring samlede hun opskrifter fra diverse køkkener og templer, de besøgte. Prabhupada bad Yamuna om at skrive disse opskrifter ned, så hengivne i ISKCON fremover kunne tilberede disse retter i templerne. Prabhupada lærte også Yamuna mange retter selv, og ofte ville han kommentere hendes allerede eksisterende opskrifter, der derefter ville blive justeret efter Prabhupadas anbefalinger.

Nu er mit spørgsmål til jer, kære læsere, om der er interesse for en gennemgang af Yamunas vediske madlavningskursus her i bladet, eller om der er andre ønsker vedrørende køkkensiden. Selv synes jeg, det kunne være spændende at gennemgå Yamunas kursus. Det ligger op til, at man eksperimenterer lidt derhjemme, og der er mange værdifulde instruktioner og historier om Prabhupada blandet ind imellem det hele.

Et andet tema, vi kunne tage op, er ugemenuer. Her på det sidste har jeg arbejdet med at lave menu for en uge ad gangen for templet i Vanløse. Disse menuer er i høj grad baseret på årstidens udbud og supermarkederens tilbud og ud fra, hvad der doneres til templet i løbet af ugen. Opskrifterne stammer hovedsageligt fra diverse ISKCON-kokebøger inklusive Hellige Kalorier, Food for Life, Lord Krishnas Cuisine samt Hare Krishna Book of Vegetarian Cooking plus min egen upublicerede samling af salatopskrifter! Hvis der er interesse for det, er menuer også et tema, vi kan tage op her på siden. Men måske er der nogle af jer, der sidder og brænder inde med et helt tredje forslag? Dette kan også være anledningen til at stille spørgsmålet, om der fremover er behov for en køkkenside her i bladet, eller om vi hellere skal bruge spaltepladsen på noget helt andet? Nytårsønsker og feedback modtages med et varmt hjerte. ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:

Adresse:

Email:

300 kr. pr. år (12 numre)

Denne indmeldeskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

Drengen og hasselnødderne



En dreng stak sin hånd ned i en krukke, der var fyldt med hasselnødder. Han greb så mange, han kunne holde i sin hånd, men da han forsøgte at tage hånden ud, kunne han ikke få den ud, fordi krukken hals var for smal. Uvillig til at miste sine nødder og alligevel ikke i stand til at trække hånden ud begyndte han at græde og beklagede sig bittert i sin skuffelse.

En mand, der stod ved siden af, sagde til drengen: ”Hvis du er tilfreds med halvdelen af nødderne, vil du være i stand til at trække din hånd ud.”

(Kort og kontant fabel af Æsop. Morale: vær tilfreds med, hvad du har brug for, og forsøg ikke at gøre for meget på én gang.) ॐ



Januar 2012

Onsdag	4.1.2012	Ekadasi (faste fra korn og bønner for <i>Putrada Ekadasi</i>)			Sri Pundarika Vidyanidhis fremkomst
Torsdag	5.1	Bryd fasten imellem 10:36–11:02 Sri Jagadisa Panditas fremkomst			Sri Raghunandana Thakuras fremkomst Srila Raghunatha Dasa Goswamis fremkomst
Søndag	8.1	Sri Krishna Pusya Abhiseka			
Fredag	13.1	Sri Ramacandra Kavirajas bortgang Srila Gopala Bhatta Goswamis fremkomst	Mandag	30.1	Srila Advaita Acaryas fremkomst (faste til middag)
Lørdag	14.1	Sri Jayadeva Goswamis bortgang	Tirsdag	31.1	Bhismastami
Søndag	15.1	Sri Locana Dasa Thakuras bortgang Ganga Sagara Mela	Onsdag	1.2	Sri Madhvacaryas bortgang
Torsdag	19.1	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Sat-tila Ekadasi)	Torsdag	2.2	Sri Ramanujacaryas bortgang
Fredag	20.1	Bryd fasten imellem 8:23–11:01	Fredag	3.2	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Bhaimi Ekadasi. Faste til middag for Varahadeva i morgen)
Lørdag	28.1	Vasanta Pancami Srimati Visnupriya Devis fremkomst Sarasvati Puja Srila Visvanatha Cakravarti Thakuras bortgang	Lørdag	4.2	Bryd fasten imellem 7:58–10:55 Varaha Dvadasi: Herren Varahadevas fremkomstdag (faste fandt sted i går)
			Søndag	5.2	Nityananda Trayodasi: Sri Nityananda Prabhus fremkomst (faste til middag)

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk